

تهدید آزادی بیان و قلم و کشتار هنرمندان و روزنامه‌نگاران نشریه «شارلی ابدو» را محکوم می‌کنیم!

اطلاعیه شورای نمایندگان احزاب، سازمان‌ها و نیروهای چپ و کمونیست

آنگاه که در مقابله علیه جنبش‌های انقلابی و پاسخ به بحران‌های گریزناپذیر سرمایه، دیگر ژنرال‌ها پاسخگو نبودند سرمایه به معجزه قدرت بسیج مذهبی روی آورد. تمام توان سرمایه در خدمت تقویت این نیروی نابهنگام تاریخی قرار گرفت تا مگر نسل انقلاب را از روی زمین ببرد. مذهب میدان یافت تا بر آزادی بی قیدوشرط سیاسی تیغ کشد و فتوای قتل صادر کند و شعار "النصر بالرعب" را بر پهنه گیتی آزمایش کند و کارآمدی خود را برای سرکوب به رخ سرمایه بکشد. فتوای قتل سلمان رشدی سند قابلیت عملکرد فرامرزی این جسد هولناک برای کشتن آزادی بود. «بیداری مذهبی» با خود تمام نیروهای ارتجاعی را به صحنه آورد تا یک بار دیگر نقش خود را ایفا کنند اگرچه نقش نعش باشد. رشد زن‌ستیزی، راسیسم و فاشیسم برآمدهای این روند بر بستر ملزومات بقای سرمایه‌اند. گرایشاتی که در تقابل با اسلام‌گرایان تقویت شده و در غیاب یک آلتزناتیو سوسیالیستی منسجم می‌روند تا زندگانی میلیون‌ها انسان را تباه کنند. و این هشدار نیست تا با تمام قوا با سرمایه و گرایش‌های انضمامی‌اش یک‌جا مقابله کنیم. وقتی سرمایه در نوفل لوشاتو خمینی را به عنوان مناسب‌ترین آلتزناتیو برای سرکوب انقلاب ایران تقویت نمود مردم پاریس و حتی ایران شاید گمان نمی‌کردند که این تیر به سوی دفتر نشریه شارلی ابدو کمانه خواهد کرد. اینک این گول در خانه قدرت‌های هم‌پیمانش را هم می‌زند و قتل‌های زنجیره‌ای را در پاریس آزمایش می‌کند. نه این دیگر قتل‌عام کمونیست‌ها در ایران یا بمب‌گذاری در میان مردم بیدفاع، یا جنگ با سندج و ترکمن صحرا یا دهه شصت در زندان اوین نیست تا بتوان رضایت خود را پشت سکوت مخفی نمود. مردم می‌پرسند ریشه این فجایع مشترک کجاست و دست‌تان را رو می‌کنند.

کشتار پاریس یک بار دیگر شناخت همکاری قدرت‌های جهانی و امپریالیستی را با انواع مردگان تاریخی چون مذهب و ناسیونالیسم عیان کرد. اما بازتاب این سیاست جهانی نمایش هم‌سرنوشتی مردمانی نیز بود که در تمام جهان از درد مشترک رنج می‌برند، در غزه یا سوریه یا ایران یا پاریس و... سرنوشت ما چنان درهم تنیده است که باید به دنبال عاملین فاجعه غم‌انگیز پاریس یا بمب‌گذاری در مدارس پاکستان از جمله به نوفل لوشاتو هم سری بزنیم.

ارتجاع مذهبی برای پوشاندن ارتجاع سرمایه و پیشبرد امر آن اوج گرفته بود و اکنون می‌رود تا به فرق سر سقوط کند و راه عروج جنبش‌های انقلابی هموارتر شود. خطر این‌جاست که حامیان سرمایه به عنوان اپوزیسیون وضع موجود جا زده شوند و در حمام خونی که ارتجاع مذهبی برپا کرد تعمید یابند و چون السیسی در مصر شیوه‌های دیگر سرکوب را به نمایش بگذارند. یا امپریالیست‌ها خود را ناجی مردم جلوه دهند و نقش خود و جنگ‌های ارتجاعی‌شان را در این حوادث خونین تحت عنوان «جنگ علیه ترور» و... پوشانند. و راسیسم و فاشیسم در حال گسترش برای خارجی‌ستیزی‌اش دستاویز پیدا کند و میلیون‌ها انسان را که در صف پایین‌ترین افشار کارگری در کشورهای متروپل جا گرفته‌اند و اولین قربانیان بحران‌های ادواری و ساختاری سرمایه‌اند هر چه بیشتر در تنگنا قرار دهند. راه جلوگیری از این خطرات محتمل اما مماشات با مذهب و سرمایه نیست و این روند مبارزه نمی‌تواند با پرهیز از نقد دین و عملکرد اجتماعی‌اش در روابط اجتماعی و خانواده یا قابلیت‌ش برای کشتار و خفقان به سرانجام رسد. در بهترین حالت کماکان دین افیون توده‌هاست.

بخش بزرگی از غم‌خواران کشتار در پاریس اینک در زندان‌های جمهوری اسلامی یا سنگرهای کوبانی یا در اعتصاب در کارخانه‌ها و معادن بسر می‌برند. جنبش انقلابی در ایران به عنوان نخستین قربانی این عروج مذهبی که ریشه در بحران‌های ساختاری سرمایه و سیاست امپریالیستی دارد مهیای جاروب کردن این پس‌مانده‌های تاریخی می‌شود و این بار باید با سازمان یافتن حول بدیل سوسیالیستی هر دو ارتجاع مذهبی و سرمایه را با گرایش‌های انضمامی‌اش راسیسم و فاشیسم به گورستان تاریخ بسپارد جایی که از آن سر برآورده‌اند.

زنده باد آزادی زنده باد سوسیالیسم

زنده باد انترناسیونالیسم

امضاها به ترتیب:

- ۱- اتحاد چپ ایرانیان در خارج کشور
- ۲- اتحاد چپ سوسیالیستی ایرانیان
- ۳- اتحاد فدائیان کمونیست
- ۴- پیوند در خدمت کمونیست های ایران
- ۵- حزب رنجبران ایران
- ۶- حزب کمونیست ایران
- ۷- حزب کمونیست ایران (مارکسیست-لنینیست-مائوئیست)
- ۸- سازمان راه کارگر
- ۹- شورای حمایت از مبارزات آزادیخواهانه مردم ایران-استکهلم
- ۱۰- کانون همبستگی با کارگران ایران- گوتنبرگ
- ۱۱- کمیته بین المللی برای حمایت زندانیان سیاسی ایران- ناظر
- ۱۲- کمیته جوانان بلژیک
- ۱۳- کمیته حمایت از مبارزات کارگران ایران- فنلاند
- ۱۴- کمیته خارج کشور سازمان فدائیان (اقلیت)
- ۱۵- کمیته یادمان کشتار زندانیان سیاسی دهه ۶۰ در ایران - مونترال ،کانادا
- ۱۶- نشست زنان چپ و کمونیست
- ۱۷- هسته اقلیت
- ۱۸- کمیته حمایت از مبارزات جنبش کارگری ایران-دانمارک